

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

57.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 16-го Июля — 1837 — Wilno. Piątek. 16-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Июля.

Его Императорское Высочество Великій Князь МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ прибылъ, 5-го числа вечеромъ, въ Петергофъ, обратно изъ путешествія за границу.

— 23-го Июня, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, сопровождаемый Казанскимъ Военнымъ Губернаторомъ, Генераль-Адъютантомъ Стрѣкаловымъ, и Начальникомъ 6-го Округа Корпуса Жандармовъ, Графомъ Апраксинымъ, выѣхалъ изъ Казани, и въ 12-ти верстахъ отъ города, при Услонѣ, переправился чрезъ Волгу, и проѣхавши Казанскую Губернію, изволилъ остановиться, въ четвертомъ часу, въ г. Буинскѣ, гдѣ имѣлъ обѣдненный столъ, послѣ котораго безостановочно продолжалъ путь свой до Симбирска, куда Его Высочество прибылъ въ десять часовъ вечера.

24-го числа, Государь Цесаревичъ, удостоивши приняты чиновниковъ, дворянство и почетнѣйшее купечество, присутствовалъ въ Соборномъ храмѣ на Божественной Литургіи, совершенной Преосвященнымъ Епископомъ Анатоліемъ; послѣ чего изволилъ обозрѣть Гимназію и Благородный Пансіонъ, при ней учрежденный, Домъ Трудолюбія, выставку мануфактурныхъ и естественныхъ произведеній губерніи, заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія и мѣста Высочайше указанныя Государемъ Императоромъ для устройства спусковъ изъ верхней части города въ нижнюю, къ берегу Волги.

Вечеромъ, отъ Симбирскаго дворянскаго общества, данъ былъ въ честь Августѣйшаго Гостя балъ, который Его Высочество удостоилъ своимъ присутствіемъ.

25-го числа, Государь Наслѣдникъ выѣхалъ изъ Симбирска въ семь часовъ утра, и въ 21-й верстѣ отъ города, въ удѣльномъ селѣ Ключищахъ изволилъ остановиться для слушанія Божественной Литургіи, послѣ чего, вмѣстѣ съ Вице-Президентомъ Департамента Удѣловъ, Гофмейстеромъ Перовскимъ, обозрѣвалъ запасный магазинъ и весь вообще порядокъ управленія крестьянами, недавно обращенными изъ казеннаго вѣдомства въ удѣлъ; обѣдненный столъ Его Высочество имѣлъ въ городѣ Сызрани, а ночлегъ въ Хвалынскѣ.

26-го числа, Государь Великій Князь, обозрѣвши живописно лежащій и богатый городъ Волгскъ и отлично содержимый домъ, занимаемый Военными Кантонистами, изволилъ переправиться на лѣвый берегъ Волги, дабы проѣхать чрезъ рядъ Нѣмецкихъ колоній. Государь Цесаревичъ удостоилъ своимъ присутствіемъ жителей колоніи Шафгаузенъ, гдѣ пасторъ, при входѣ Его Высочества въ церковь, сказалъ краткую пріличную рѣчь; кромѣ Шафгаузена, Великій Князь изволилъ останавливаться на короткое время въ колоніяхъ Унтервальденъ и богатѣйшей изъ всѣхъ, Катеринштатъ; здѣсь, равно какъ и во всѣхъ колоніяхъ, на пути лежащихъ, Его Высочество встрѣчаемъ и привѣтствуемъ былъ съ изъявленіемъ живѣйшей, непритворной радости; къ одиннадцати часамъ вечера, Государь Наслѣдникъ прибылъ къ Волгско-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 9-go Lipca.

Jego Cesarska Wysokość WIELKI XIAŻE MICHAŁ PAWŁOWICZ, dnia 5-go wieczoremъ, przybył do Peterhofu, napowrótъ z podróży za granicę.

— Dnia 23 Czerwca, Jego Cesarska Wysokość NASTĘPCA CESARZEWICZ, przeprowadzany przez Kazańskiego Wojennego Gubernatora, Jenerał Adjutanta Strękałowa i Naczelnika 6-go okręgu korpusu Żandar-mow, Hrabiego Apraksina, wyjechał z Kазани, i o 12 wiorst od miasta, pod Uslonem, przeprawił się przez Wołgę, a przejechawszy Gubernią Kazańską, raczył się zatrzymać o godzinie czwartey w m. Buńsku, gdzie miał obiad, po którym bez zatrzymania się odbywał swą podróż do Simbirsk, dokąd Jego Wysokość przybył o godzinie dziesiątey wieczoremъ.

Dnia 24-go, CESARZEWICZ Jego Mość, zaszczytwszy przyjęciemъ urzędników, dworzanstwа i znakomitszych kupców, znajdował się w Sobornej Świątyni na Mszy Świętey, mianey przez Najprzewielebniejszego Biskupa Anatolego; poczemъ raczył oglądać Gimnazjum i Szlachetny Pensyon. przy niemъ urządzony, Dom Pracy, wystawę rękodzielniczych i naturalnychъ płodówъ Gubernii, Zakłady Urzędu Powszechnego Opatrzania i miejsca Narwyżex wskazane przez Cesarza Jego Mości dla zrobienia zjazdówъ z wyższej części miasta do niższej, ku brzegowi Wołgi.

Wieczoremъ przez Simbirskie Dworzanstwo dany byłъ na cześćъ NAYJAŚNIEJSZEGO Gościa bal, który Jego Wysokość udarowałъ swą obecnością.

Dnia 25-go, CESARZEWICZ Jego Mość o godzinie siódmej z rana wyjechał z Simbirsk, i o 21 wiorst od miasta, w udziałowej wsi Kluczyszczachъ raczył zatrzymać się dla słuchania Mszy Świętey, poczemъ razem z Vice-Prezydentemъ Departamentu Udziałówъ, Mistrzemъ Dworu Perowskimъ, oglądałъ magazynъ zapasny i cały w ogólności porządekъ zarządzania włościanami, którzy niedawno przeszli zpod wiedzy skarbowey do udziałowey; Jego Wysokość miał obiad w mieście Syzrani, a nocleg w Chwałynsku.

Dnia 26, WIELKI XIAŻE Jego Mość, obejrzawszy w malowniczymъ miejscu leżące i bogate miasto Wołgsk i wzorowie utrzymywany dom, przez Woyskowych Kan-tonistówъ zajmowany, raczył przeprawić się na lewy brzegъ Wołgi, dla przejechania przez szeregъ koloniy Niemieckichъ. CESARZEWICZ Jego Mość udarowałъ swą obecnością mieszkańcówъ kolonii Szafhauzen, gdzie Pastor przy wejściu Jego Wysokości do kościoła, miał krótką stosowną przemowę; oprócz Szafhauzen, WIELKI XIAŻE raczył zatrzymać się na czas krótki w koloniachъ Un-terwalden i naybogatszey ze wszystkichъ, Katerinsztacie; tu, równie jak i we wszystkichъ koloniachъ, po drodze le-żącychъ, Jego Wysokość spotkany i witany byłъ, z wy-nurzeniemъ nayżywszey, nieudanej radości; o jedy-nastej godzinie w nocy, CESARZEWICZ NASTĘPCA przy-był do przewozu Wołgskiego, przy Słobodzie Pokrow-

му перевозу и Покровской слободы, и подъ свѣтомъ огней, расположенныхъ въ разныхъ частяхъ Саратова, переправился на горкоутъ въ городъ; не смотря на темноту ночи, густыя толпы народа провожали Его Высочество отъ пристани до самаго дома, изготовленнаго для принятія Августѣйшаго путешественника.

27 го числа, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ удостоилъ принять, въ десятомъ часу утра, губернскихъ чиновъ, дворянство, почетнѣйшее духовенство и купечество; и потомъ присутствовалъ при отправленіи Божественной Литургіи Преосвященнымъ Епископомъ Таковымъ, въ соборномъ храмѣ, гдѣ, послѣ многолѣтняго Государю Императору и всему Августѣйшему Дому, возгласена была вѣчная память ПЕТРУ Великому, виновнику Полтавской победы, въ сей день праздновавшейся; послѣ обѣдни, Его Высочество изволилъ обозрѣвать Гимназію, выставку мануфактурныхъ и естественныхъ произведеній губерній, шелковичную плантацію, заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія и артиллерійскую больницу. Въ девять часовъ вечера, Государь Наслѣдникъ почтилъ своимъ Высочайшимъ посѣщеніемъ балъ, данный Ему отъ Саратовскаго Дворянства.

28-го числа, Его Высочество изволилъ произвести смотръ и ученье съ палубою Конно-Артиллерійскому Резерву, осмотрѣлъ превосходно отстроенный и содержимый тюремный замокъ и пожарную команду, и посѣтилъ мужскій и женскій монастыри.

— Гулянье въ Петергофѣ, 1-го Іюля, въ день Тезоименитства Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы, было отменено по причинѣ неблагоприятной погоды, и по телеграфу чрезъ Александрію получено въ С. Петербургѣ Высочайшее повелѣніе, о томъ, что празднованіе сего дня отложено до 2-го числа. Не смотря на то, что большая часть собравшейся въ Петергофѣ публики была принуждена возвратиться въ Петербургъ, стеченіе народа, 2-го Іюля, было многочисленное. Ясная погода благоприятствовала празднеству, единственному въ своемъ родѣ. Веселыя массы гуляющихъ толпились по иллюминированнымъ аллеямъ густаго сада до самаго разсвѣта.

— Предсѣдателью Тобольской Казенной Палаты, Коллежскому Совѣтнику *Мессингу*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Могилевскимъ Вице-Губернаторомъ, на мѣсто Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Барона Врангеля; а сему послѣднему быть Предсѣдателемъ Тобольской Казенной Палаты.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣлъ составить: состоящему въ должности Тобольскаго Гражданскаго Губернатора, Статскому Совѣтнику *Ловалю Швейковскому*, Томскому Гражданскому Губернатору, Генераль-Маіору *Шленеву*, и Управлявшему Омскою Областію во время бывшаго въ 1836 году общаго рекрутскаго набора, объявить Монаршее Его Величества благоволеніе, за усердныя дѣйствія ихъ по сему набору. (С. II.)

— По донесенію въ 1821 году командовавшаго Гвардейскимъ Корпусомъ Генераль-Адъютанта Васильчикова, что Унтеръ-Офицеръ Лейбъ-Гвардіи Егерскаго полка Вершининъ, имѣетъ собственный домъ въ С. Петербургѣ, Высочайше повелѣно было объявить Вершинину, что бы онъ, принадлежащій ему домъ, немедленно продать и впредь, слѣдуя запрещенію бывшему при покойномъ Государѣ Императорѣ Павлѣ I. строго наблюдать, чтобы у нижнихъ чиновъ не было собственныхъ домовъ, ибо козармы для того и построены, чтобы нижніе чины были все вмѣстѣ. Послѣ того въ Апрѣлѣ 1827 года Его Императорское Величество, по разсмотрѣніи представленнаго отъ Инспекторскаго Департамента Морскаго Министерства списка нижнихъ служителямъ Морскаго вѣдомства, имѣющимъ въ С. Петербургѣ, въ галерномъ селеніи и на Охтѣ, собственные дома, и вышеизложеннаго Высочайшаго повелѣнія, собственноручно написать соизволилъ: „на основаніи сего постановленія, велѣть дома и впредь не дозволять имѣть; срокъ для продажи положить по 1 Іюля.“ Наконецъ въ 1829 году, по всеподданнѣйшему докладу Его Императорскому Величеству, возникшаго вопроса, о домахъ принадлежавшихъ въ городѣ Кронштатѣ служащимъ матросамъ и женамъ ихъ, послѣдовала собственноручная Высочайшая Государя Императора резолюція: „женамъ, служащихъ нижнихъ чиновъ, домовъ имѣть не дозволять и на продажу оныхъ положить годъ сроку, вознагражденія никакого имъ не слѣдуетъ, ибо никогда сего допущено быть не могло, иначе какъ отъ злоупотребленія. Отставнымъ же покупать дома можно, равно и строить но не иначе, какъ по даннымъ фасадамъ и платя все повинности городскія.“ По возникшей въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ перепискѣ, можетъ ли быть дозволяема постройка домовъ,

skiey, i wśród blasku ogniów, w różnychъ częściachъ Saratowa rozłożonych, przepawił się na statku zwanymъ Gorkout do miasta; pomimo ciemności nocnej, liczne tłumy ludu przeprowadzały Jego Wysokość od przystani do samego domu, przygotowanego na przyjęcie Najjaśniejszego Gościa.

Dnia 27-go, Cesarzewicz Następcą raczył przyjąć, o godzinie dziesiątej z rana, urzędników gubernialnych, dworzanstwo, znakomitsze duchowieństwo i kupiectwo; a potemъ był obecny przy odprawieniu Mszy Świętej przezъ Najprzewielebniejszego Biskupa Jakubę, w Świątyni Sobornej, gdzie po odśpiewaniu mnogichъ latъ Cesarzowi Jego Mości i całemu Najjaśniejszemu Domowi, śpiewane było wieczne odpocznienie PIOTROWI WIELKIEMU, Bohaterowi Zwycięstwa Poltawskiego, w dniu tymъ obchodzonego po Mszy Świętej, Jego Wysokość raczył oglądać Gimnazjum, wystawę rękodzielniczych i naturalnychъ plodówъ Gubernii, plantacyę jedwabiu, zakłady Urzędu Powszecznego Opatrzenia i szpitalъ artylleryczny. O godzinie dziewiątej wieczoremъ, Cesarzewicz Jego Mość uderowałъ Wysoką swą bytnością bal, wydany Mu przezъ Saratowskie Dworzanstwo.

Dnia 28-go, Jego Wysokość raczył odbyć przegląd i ćwiczenie ze strzelaniem Konno-Artylleryjskiej Rezerwy, obejrzałъ dobrze wybudowany i utrzymywany turemny zamek i komendę pożarną, i odwiedziłъ klaszory, męzki i żeński.

— Obchód w Peterhoffie, 1-go Lipca, w dniu Wysockichъ Imieniu Najjaśniejszemu PANI Cesarzowej Jey Mości, był odłożony zъ przyczyny nieprzyjemnej pogody, i przezъ telegrafъ przezъ Alexandryę otrzymano w S. Petersburgu Najwyższy Rozkazъ, że obchód dnia tego odłożono do 2-go Lipca. Pomimo to, że większa część zebraney w Peterhoffie publiczności zmuszona była powrócić do S. Petersburga, napływъ ludu dnia 2-go byłъ liczny. Świetna pogoda sprzyjała uroczystości, jedynej w swoimъ rodzaju. Wesole tłumy, używającychъ przechadzki, snuły się po illuminowanychъ alejachъ gęstego ogrodu do dnia samego.

— Prezydentowi Tobolskiej Izby Skarbowey, Rady Kollegialnemu *Messingowi*, Najłaskawiey rozkazano byдъ Mohilewskimъ Vice-Gubernatoremъ, na miejsce Rzeczywistego Rady Stanu Barona *Wrangiel*; a temu ostatniemu byдъ Prezydentemъ Tobolskiej Izby Skarbowey.

— Cesarz Jego Mość Najwyżey rozkazać raczył: zostającemu w obowiązku Tobolskiego Cywilnego Gubernatora, Rady Stanu *Powato-Szwejkowskiemu*, Tomskiemu Cywilnemu Gubernatorowi, Jenerał-Majorowi *Szleniewu* i Zarządzającemu Obwodemъ Omskimъ podczas byłego w roku 1836 powszechnego naboru rekrutów, oświadczyć MONARSZE JEGO CESARSKIEY Mości zadowolenie, za gorliwe ichъ działania w tymъ naborze. (P. P.)

— Po doniesieniu w roku 1821 Dowodzącego Korpusemъ Gwardyi Jenerał-Adjutanta Wasilczykowa, iż Podoficerъ Gwardyi полку Strzelcówъ Werszynin, ma własny domъ w St. Petersburgu, Najwyżey rozkazano objawić Werszyninowi, ażeby należący do niego domъ niezwłocznie sprzedał, i odtąd, podługъ byłego zaprzeczenia za zmarłymъ Cesarzemъ PAWEŁEMъ I, ściśle postrzegać, ażeby woyskowi rangъ niższychъ nie mieli własnychъ domów, gdyż właśnie koszary na to są wybudowane, ażeby ludzie rangъ niższychъ byli wszyscy razem. Potemъ w Kwiecniu 1827 roku Jego Cesarzka Mość, po rozpatrzeniu przedstawionego przezъ Inspektorski Departmentъ Ministeryumъ Morskiego spisu niższychъ służącychъ wiedzy Morskiej, mającychъ w St. Petersburgu, we wsi Galerney i na Ochcie własne domy, i wyżej opisanego Najwyższego rozkazu, własnorecznie napisać raczył: „Na osnovie tego postanowienia, rozkazać niższemu rangomъ wiedzy Morskiej, wyprowadzić swoje domy i odtądъ nie dozwalać ichъ mieć; terminъ na sprzedażъ naznaczyć do 1 Lipca.“ Nakoniecъ wr. 1829, po nayuniższémъ przełożeniu Jego Cesarzkiej Mości wynikłego zapytania, o domachъ, należącychъ w mieście Kronsztadzie do służącychъ matkówъ i ichъ żon, nastąpiła własnoreczna Najwyższa Rozkaza Jego Mości rezolucya: „żonomъ, służącychъ rangъ, posiadania domówъ nie dozwalać i na ichъ sprzedażъ naznaczyć rokъ terminu, żadnego wynagrodzenia imъ nie należy się, gdyż nigdy to dozwolonémъ byдъ nie mogło inaczej, jakъ przezъ nadużycie. Odstawni zaś kupować domy mogą, również i budować, ale nie inaczej, jakъ podługъ danychъ fasadъ i opłacać wszystkie mieskie powinności.“ Po wynikley w Ministeryumъ Spraw Wewnętrznychъ korespondencyi, czy może byдъ dozwolone stawienie domówъ, na mocy wyżej przytoczonychъ Najwyższychъ rozkazówъ, niższemu rangomъ woyskowymъ, w cywilney wiedzy zostającymъ, P. Ministerъ Spraw Wewnętrznychъ udzieliłъ tę okolicznośćъ Panu Ministrowi

за вышеизложенными Высочайшими повелѣніями, нижнимъ воинскимъ чинамъ, въ гражданскомъ вѣдомствѣ состоящимъ, Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ сообщалъ обстоятельство сіе Господину Военному Министру, отъ коего получили нынѣ отзывъ, что по всеподданнѣйшемъ докладѣ Государю Императору, отношеніи его Господина Министра по упомянутому предмету, Его Императорское Величество, Высочайше повелѣть соизволилъ: послѣдовавшія въ 1821, 1829 годахъ постановленія, коими воспрещено нижнимъ воинскимъ чинамъ, на службѣ состоящимъ, и ихъ женамъ, имѣть и приобрѣтать дома и вообще недвижимую собственность, сверхъ сдѣланныхъ уже въ семъ случаѣ изъятій, нераспространять такъ же и на тѣхъ нижнихъ чиновъ, которые, не получивъ еще отставки отъ военной службы, поступили въ разныя мѣста на службу по гражданскому вѣдомству. (Опуб. Пр. Сен. Іюня 21 дня 1837 года.)

— По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушалъ дѣло по вопросу о томъ: должно ли возвращать просителямъ прошенія съ такими приложениями, которыя писаны на гербовой бумагѣ того же достоинства, какъ и самое прошеніе, или еще и вышшаго, но безъ списковъ съ нихъ на гербовой бумагѣ равнаго прошенію достоинства. Приказали: Св. Зак. т. V уст. о пошл. въ ст. 11 сказано: „Приложенія, представляемыя, или посылаемыя чрезъ почту при просьбахъ, должны быть писаны на гербовой бумагѣ тѣхъ же разборовъ, на какой у-становлено писать самыя просьбы; въ отвращеніе же затрудненій при исполненіи сего, дозволяется представлять приложенія и въ томъ самомъ видѣ, въ какомъ онѣ написаны, но съ копіями на такой гербовой бумагѣ, на какой написана просьба.“ Соображаясь съ точною силою этого узаконенія, Правительствующій Сенатъ, согласно мнѣнію Г. Министра Финансовъ, признаетъ, что всякаго рода приложенія при просьбахъ должны быть писаны на гербовой бумагѣ не ниже того достоинства, какого употреблена бумага для написанія самой просьбы; или если приложенія, составляя подлинныя документы, написаны на такой же гербовой бумагѣ, какъ и просьбы, или вышшаго достоинства, то не смотря на это, копіи съ оныхъ должны быть приложены на одинаковой съ просьбою бумагѣ, такъ какъ въ противномъ случаѣ при возвращеніи просителямъ подлинныхъ документовъ встрѣтилось бы затрудненіе въ истребованіи отъ нихъ гербовой бумаги для списанія копій, которыя должны оставаться при дѣлахъ; при несоблюденіи же этого правила въ приложеніяхъ, слѣдуетъ поступать по точной силѣ 15 ст. упомянутого устава. И о томъ въ Вятскую Гражданскую Палату, въ разрѣшеніе представленія ея, а для отвращенія могущаго быть и со стороны другихъ присутственных мѣстъ и Начальствующихъ лицъ недоразумѣнія, во всѣ прочія Гражданскія, Уголовныя и Казенныя Палаты и Экспедиціи, Губернскія и Областныя Правленія и Правительства и присутственныя мѣста послать указы, каковыми увѣдомить Г. Министровъ, Военныхъ Генераль-Губернаторовъ, Генераль-Губернаторовъ и Военныхъ Губернаторовъ, управляющихъ Гражданскою частію, Военныхъ и Гражданскихъ Губернаторовъ и Градоначальниковъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Правительствующаго Сената Департаменты и Общія оныя Собранія сообщить вѣденія и припечатать въ Сенатскихъ вѣдомостяхъ. Іюня 23 дня 1837 года. (По 1-му Департаменту) (С. В.)

— Во Вторникъ, 29-го минувшаго Іюня, произошло освященіе церкви во имя Св. Верховныхъ Апостоловъ Петра и Павла, устроенной въ такъ называемомъ зданіи 12-ти Коллегій, передѣланномъ нынѣ для помѣщенія въ немъ, въ скоромъ времени, Университета и Педагогическаго Института. Священнодѣйствіе совершалъ Предсвищенный *Нафанаилъ*, Епископъ Псковскій, Лифляндскій и Курляндскій съ причетомъ, въ присутствіи Господина Министра Народнаго Просвѣщенія, Господина Санктпетербургскаго Военнаго Генераль-Губернатора, Господина Обер-Прокурора Святѣйшаго Синода, Господина Попечителя Санктпетербургскаго Учебнаго Округа, Господина Управляющаго Департаментомъ Народнаго Просвѣщенія, Членовъ Университета и Педагогическаго Института и другихъ почетныхъ посѣтителей. Законоучитель Студентовъ Университета, Священникъ *Райковский*, произнесъ приличную этому торжеству рѣчь. По окончаніи Литургіи и молебнаго пѣнія, посѣтители осматривали залъ, назначенный для публичныхъ собраній Университета и Педагогическаго Института, потомъ галлерею, во 175 сажень длиною, въ которой будутъ помѣщены бібліотеки и музеумы обоеихъ заведеній, и наконецъ прошли въ Студентскую столовую, гдѣ былъ приготовленъ великолѣпный завтракъ. Тосты провозглашены были за здравіе Госу-

Woyny, od którego otrzymał teraz odpowiedź, iż po nayuniżeńszém przełożeniu Cesarzowi Jego Mości odniesienia się tegoż Pana Ministra w pomienionej rzeczy, Jego Cesarzaska Mość Naywyżey rozkazać raczył: nastąpi w latach 1821 i 1829 postanowienia, przez które zaprzeczono niższym rangom wojskowym, w służbie będącym i ich żonom, mieć i nabywać domy, i w powszechności nieruchomą własność, oprócz uczynionych już w tej rzeczy wyjątków, nie rozciągając także i do tych ludzi rang niższych, którzy, nie otrzymawszy jeszcze odstawki ze służby wojskowej, weszli do różnych miejsc na służbę w wiedzy cywilney. (Opub. p. Rz. Senat 21 Czerwca 1837 roku).

— Wedle Ukazu Jego Cesarzaskiej Mości, Rządzący Senat słuchali dzieła z powodu zapytania o tѣm: czy należą powracać prosiicielom prośby z takimi załączeniami, które są pisane na papierze herbowym teyże wartości, jak i sama prośba, albo jeszcze i wyższej, ale bez ich kopii na herbowym papierze, równey prośbie wartości. Rozkazał i: Połączenia Praw T. V Ustawy o poszlinach w artykule 11 powiedziano: „Załączenia przedstawione, albo przesłane pocztą przy prośbach, powinny być pisane na papierze herbowym tych gatunków, na jakim ustanowiono pisać same prośby; dla uchylenia zaś trudności przy wypełnieniu tego, dozwala się podawać załączenia i w tym samym kształcie, w jakim są pisane, ale z kopiami na takim herbowym papierze, na jakim napisana jest prośba.“ Zgadzaając się z istotną mocą tego postanowienia, Rządzący Senat, zgodnie z opinią P. Ministra Skarbu przyznaje, iż wszelkiego rodzaju załączenia przy prośbach, powinny być pisane na papierze herbowym nie niższym od tej wartości, jakiej użyty jest papier na pisanie samej prośby; i jeżeli załączenia, stanowiące dokumenta autentyczne, napisane są na takimże papierze, na jakim i prośby, albo i wyższej wartości, tedy nie zważając na to, kopie ich powinny być załączone na jednostaynym z prośbami papierze, gdyż w przeciwnym razie, przy powracaniu prosiicielom dokumentów autentycznych, napotkano by trudność w uzyskaniu od nich papieru herbowego dla sporządzenia kopii, które powinny pozostać przy sprawach; w zachowywaniu zaś tego prawidła co do załączeń, należy postępować podług istotney mocy 15 artykułu pomienionej ustawy. I o tѣm do Wiatskiej Izby Skarbowey, na rozstrzygnięcie jej przedstawienia, a dla uprzątnienia mogącego być i ze strony innych miejsc sądowych i zwierzchniczych osób niewyrozumienia, do wszystkich innych Cywilnych, Kryminalnych i Skarbowych Izb i Expedycy, do Gubernialnych i Obwodowych Rządów i miejsc urzędowych posłać ukazy, również przez ukazy uwiadomić PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów i Wojennych Gubernatorów, Zarządzających częścią cywilną, Wojennych i Cywilnych Gubernatorów, Naczelników miast; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Ogólnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia i wydrukować w gazecie Senackiej. 23 go Czerwca 1831 roku. (Z 1-go Departamentu). (G. S.)

— We wtorek, 29-go zeszłego Czerwca, odbyło się poświęcenie cerkwi pod imieniem SS. Apostołów Piotra i Pawła, urządzoney w tak nazwanym gmachu 12-tu Kollegii, przerobionym teraz na umieszczenie w nim w rychłym czasie Uniwersytetu i Instytutu Pedagogicznego. Obrzędy Święte odbywał Nayprzewielebniejszy *Natanael*, Biskup Pskowski, Inflantski i Kurlandzki z asystencyą, w obecności P. Ministra Narodowego Oświecenia, Pana St. Petersburskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Pana Ober-Prokurora Nayświętszego Synodu, Pana Kuratora St. Petersburskiego Szkolnego Okręgu, Pana Zarządzającego Departamentem Narodowego Oświecenia, Członków Uniwersytetu, Pedagogicznego Instytutu i innych znaczniejszych osób. Nauczyciel Religii studentów Uniwersytetu, Xiądz *Raykowski*, miał stosowną do tej uroczystości mowę. Po ukończeniu Mszy Świętej i odśpiewaniu modłów, goście oglądali salę, przeznaczoną na publiczne posiedzenia Uniwersytetu i Pedagogicznego Instytutu, potem galeryę, 175 sążni długości mającą, w której będą umieszczone biblioteki i muzea obu zakładów, i nakoniec przeszli do jadalney sali studentów, gdzie było przygotowane spania-łé-sniadanie. Toasty spełniane były za zdrowie Cesarza Jego Mości i za pomyślność Uniwersytetu. Toasty te przyjęto z głębokim uczuciem wiernych poddanych, którzy dostatecznie poymowali dobrodzieystwa, zlewa-

даря Императора, и за благоденствіе Университета. Эти тосты приняты были съ глубокимъ чувствомъ върноподанныхъ, которые вполне понимаютъ благодѣянія, изливаемые на любезное наше Отечество Его Императорскимъ Величествомъ Августѣйшимъ Покровителемъ наукъ, и важность Санктпетербургскаго Университета въ ряду другихъ разсадниковъ просвѣщенія.

Объ исторіи зданія 12-ти Коллегій и нынѣшнемъ его устояхъ мы поговоримъ тогда, когда оно будетъ торжественно открыто, уповательно въ теченіи будущаго Ноября мѣсяца.

— Для усовершенствованія за Кавказомъ винодѣлія, составляющаго важную отрасль внутренней промышленности, съ Высочайшаго утвержденія учреждена въ Тифлисъ, особая компанія изъ акціонеровъ, и избранные обществомъ директоры открыли уже свои дѣйствія. Нѣкоторыя изъ тамошнихъ винъ достигаютъ уже желаемого превосходства и между ними есть такія, которыя не хуже Европейскихъ, безъ всякой подѣлки; между тѣмъ, при устройствѣ нынѣ по всему Закавказью вѣрныхъ и удобныхъ путей для сообщенія на колесахъ, устранено всякое затрудненіе къ вывозу оттуда винъ.

— Намъ пишутъ изъ Иркутска, отъ 20-го Мая, что 13-го числа, въ сорокъ минутъ двѣнадцатаго часа ночи, при гулѣ, похожемъ на усиленный вѣтеръ, срывающійся чрезъ распахнувшуюся дверь въ комнаты, тамъ почувствовали секундное сильное колебаніе земли. Въ слѣдъ за тѣмъ ощущено вторичное колебаніе, уже гораздо меньшее.

Удары землетрясенія шли отъ юга къ сѣверу, или отъ Моря Байкала, лежащаго съ этой стороны въ шестидесяти верстахъ отъ Иркутска. (С. II.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Г е р м а н і я.

Гамбургъ, 12-го Іюля.

Сегодня по полудни Его Императорское Высочество Великій Князь МИХАИЛЪ ПАВЛОВИЧЪ, на возвратномъ пути въ Россію, сюда прибылъ и остановился въ Русской гостинницѣ. Не задолго потомъ Его Императорское Высочество отправился въ дальнѣйшій путь въ Любекъ. (А.Р.С.З.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 16-го Іюля.

Здѣсь носится слухъ, что нашъ Король, отправившійся, какъ извѣстно въ Теплицъ, будетъ тамъ имѣть свиданіе съ Австрійскимъ Императоромъ.

— Пишутъ изъ Кобленца отъ 8 го ч. с. м.: „Ихъ Кор. Высоч. Наслѣдный Шведскій Принцъ, Принцъ *Албрехтъ* Прусскій съ супругою и Герцогъ *Максимиліанъ* Лейхтенбергскій, находились вчера въ здѣшнемъ городѣ. Сегодня Наслѣдный Шведскій Принцъ отправился на пароходъ въ Майнцъ, Принцъ *Албрехтъ* съ супругою въ Гагу, а Герцогъ *Лейхтенбергскій* въ Эмсъ.“

— Изъ иностранныхъ офицеровъ, находящихся въ службѣ *Донъ Карлоса*, убиты въ битвѣ при Гуэска, Г. *Раттардъ*, а въ послѣдней Г. *Плезенъ*, оба Прусскіе уроженцы. Изъ нашихъ военныхъ тамъ находится еще, Генераль *Лихновскій* быв. Полковникомъ и Г. *Раденъ* б. офицеромъ въ одномъ изъ Силезскихъ полковъ.

— Въ нѣкоторыхъ деревняхъ въ Силезіи обнаружены признаки холеры. Положеніе этихъ селеній должно обратить на себя вниманіе, ибо кажется, что эта бѣдственная болѣзнь господствуетъ только въ нѣкоторыхъ мѣстахъ. (G. C.)

А в с т р і я.

Вѣна, 5-го Іюня.

Его Свѣтлость Государственный Канцлеръ Князь *Меттернихъ* сегодня утромъ оставилъ Вѣну, отправляясь чрезъ Ишль, Зальцбургъ въ Мюнхенъ и оттуда чрезъ Теплицъ въ Кенигсвартъ и въ свое помѣстье Плассъ, куда, какъ говорятъ, приглашены Княземъ многія знатныя особы а именно: Императорско-Россійскій Посланникъ *Татищевъ*, предсѣдательствующій Посланникъ въ Германскомъ союзѣ, Графъ *Минхъ-Белингаузенъ*, Королевско-Прусскій Посланникъ Графъ *фонъ Малцанъ*, Маршалъ *Мармонъ* и другіе.

9-го Іюля.

Ихъ Велич. Императоръ и Императрица отлучавъ молебствіе, 7 ч. въ 10 час. утра оставили Линцъ и сопровождаемые благословеніями жителей сей провинціальной столицы, отправились въ путь чрезъ Феклабрукъ въ Зальцбургъ.

— Вдовствующая Королева Обѣихъ Сициліи 3 Іюля на Неаполитанскомъ пароходѣ прибыла изъ Манфредоніи въ Триестъ и на другой день продолжала путь въ Грецію.

ne na ulubioną naszą oyczyznę przez Jego Cesarską Mość Najjaśniejszego Opiekuna nauk i znaczenie St. Petersburgskiego Uniwersytetu w rządzie innych rozsądników oświecenia.

O historyi gmachu 12 Kollegiy i terazniejszemъ jego urządzeniu, napiszemy wtedy, kiedy będzie uroczyste otwartymъ, co zapewne nastąpi w przyszłymъ Listopadzie.

— Dla udoskonalenia za Kaukazem uprawy winnic, stanowiącej ważną gałąź wewnętrznego przemysłu, z Najwyższego utwierdzenia zawiązana została w Tyflisie osobna kompania akcyonistów, i obrani przez towarzystwo Dyrektorowie, rozpoczęli już swoje działania. Niektóre z tamiecznych gatunków wina dochodzą już do żądanej dobroci, i między niemi są takie, które nie ustępują Europejskim, bez żadnego sztucznego ich robienia; tymczasem, przy urządzeniu teraz w całym Zakaukaziu pewnych i wygodnych dróg dla komunikacji kołami, uchylono wszelkie trudności do wywozu z tamtąd wina.

— Donoszą z Irkucka, pod dniem 20 Maja, iż dnia 13 czterdzieści minut na dwónastą w nocy, szród szumu, podobnego do mocnego wiatru, prącego się przez rozwarte drzwi do pokoju, dało się uczuć tam mocne wahanie się ziemi, trwające sekundę. Zaraz potem usłyszano powtórne wahanie się, daleko już mniejsze.

Explozye trzęsienia ziemi szły z południa ku północy, czyli od jeziora Baykalskiego, leżącego z tej strony o sześćdziesiąt wiorst od Irkucka. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

N i e m c y.

Hamburg 12-go Lipca.

Dzisiaj po południu Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ, powracając do Rosyi tu przybył i stanął w Hotelu Rossyjskim. Wkrótce potem Jego Cesarska Wysokość udał się w dalszą drogę do Lubeki. (A.P.S.Z.)

P r u s s y.

Berlin, dnia 16 Lipca.

Obiega tu pogłoska, że Król nasz, który, jak wiadomo, pojechał do Cieplie, będzie się tam widział z Cesarzem Austryackim.

— Z Koblenz piszą pod d. 8 b. m.: „II. KK. WW. Królewicz Nascępca Tronu Szwedzkiego, Xiążę *Albrecht* Pruski z dostojną małżonką swoją i Xiążę *Maxymilian* Leuchtenbergski, znajdowali się wczoraj w tutejszem mieście. Dziś rano odpłynął Nascępca tronu Szwedzkiego na statku parowym do Monacyi, Xiążę *Albrecht* z małżonką udali się do Hagi, a Xiążę *Leuchtenbergski* do Ems.“

— Z Oficerów zagranicznych, zostających w służbie *Don Karlosa*, poległ w bitwie pod Huesca, Pan *von Rappard*, a w ostatniej *Pan von Pleszen*, obadwa Prusacy. Z wojskowych naszych jest tam jeszcze Jenerał *Lichnowski*, były Półkownik i Pan *v. Raden*, były oficer w jednym z półków szląskich.

— W niektórych wioskach Szląskich pokazują się symptomata cholery. Położenie tych wiosek powinno zwracać uwagę: bo zdaje się, jak gdyby ta nieszczęśliwa choroba, tylko do niektórych miejsc przywiązana była. (G. C.)

A u s t r y a.

Wiedeń, dnia 5 Lipca.

Kancelarz Państwa Xiążę *Metternich* dzisiaj przed południem opuścił Wiedeń, udając się przez Ischl, Salzburg do Monachium i ztamtąd przez Cieplie do Königswartu i swoich posiadłości Plass, dokąd, jak słychać, zaproszono, wiele znakomitych gości. Między niemi wymieniają Pośta Cesarską Rossyjskiego P. *Tatyszczewa*, Prezydującego Pośta, w Związku Niemieckim Hr. *Münch-Bellinghausen*. Pośta Kr. Pruskiego Hr. *Maltzan*, Marszałka *Marmont* i innych.

Dnia 9.

Cesarstwo Ich Mość d. 7 Lipca, wysłuchawszy mszy Sw., o godz. 10 z rana opuścił Linz i szród błogostawienstwa mieszkańców tей stolicy prowincjonalney, przedsięwzięli podróż przez Vöklabruck do Salzburga.

— Królowa, wdowa obayga Sycylii d. 3 Lipca na statku parowym Neapolitańskim, przybyła z Manfredonii do Tryestu i najajutrz po południu przedsięwzięła dalszą podróż do Gätz.

— *Galignanis Messenger* пишетъ изъ Валенціи 1-го Іюля: „Наша провинція въ тысячу разъ несчастнѣе Каталоніи, Наварры и Бискаіи. У насъ нѣтъ ни одного солдата, который бы защищалъ насъ. Всѣ богатѣйшіе и многолюднѣйшіе города осаждены Карлистами подъ командою *Серрадора* имѣющаго 6,000 пѣхоты и 800 конницы; онъ еще получить подкрѣпленіе отъ *Пепе, Лама, Лопеса, Эсперансы* и отъ другихъ приверженцевъ, постоянно его окружающихъ. 26 Іюня принудили они Бригадира *Борзе* удалиться въ горы Полиса. Намъ неостается ничего болѣе, какъ ожидать съ терпѣніемъ, пока Правительству будетъ угодно подумать объ насъ или дозволить умертвить насъ безъ состраданія. Такое состояніе нестерпимо; народъ утомился слушаться такого Правительства, которое не хочетъ или не можетъ защищать его, и вскорѣ самъ будетъ стараться освободиться изъ сего жалкаго положенія.“ (*A.P.S.Z.*)

Теплицъ, 9-го Іюля.

Третьяго дня прибылъ сюда чрезъ Прагу Маршалъ *Мармонъ*, который, какъ слышно, пробудетъ здѣсь нѣсколько дней. Вчера также прибылъ Австрійскій Надворный Советникъ по Министерству Иностранныхъ Дѣлъ Гр. *Траутмансдорфъ*, Австрійскій Посл. въ Берлинъ, и недалеко какъ чрезъ недѣлю ожидаютъ Князя *Меттерниха*. (*G. G.*)

Франція.
Парижъ, 8-го Іюля.

По донесеніямъ *Courrier Français*, распушеніе Палаты Депутатовъ день ото дня становится правдоподобнѣе.

— Въ Военномъ Министерствѣ весьма дѣятельно занимаются приготовленіями къ устройству лагеря при Компьенѣ.

— Генераль *Риньи* не согласился на просьбу своей фамилии, провести въ семейномъ кругу нѣкоторое время въ Лилль и въ Парижъ, но объявилъ, что онъ немедленно возвратится въ Африку, чтобы не прежде вновь увидѣть Парижъ, какъ когда въ новомъ походѣ противу Константины, на дѣлѣ успѣть оправдаться въ нанесенныхъ на него обвиненіяхъ. Военный Министръ будто увѣрилъ его, что этотъ походъ не позже будетъ предпринятъ, какъ въ первыхъ числахъ Сентября.

— Вчера вечеромъ повсюду здѣсь распространился слухъ, что договоръ заключенный между *Абдель-Кадеромъ* и Генераломъ *Бюжо* нарушенъ, и что опять начались военныя дѣйствія. Хотя Министерскіе органы не подтвердили сегодня этого извѣстія, впрочемъ вообще думаютъ, что въ этомъ родѣ произошло что нибудь такое. За нѣсколько дней предъ симъ узнали, что Министерство желая избѣгнуть затрудненій, въ которыя оно вовлечено договоромъ заключеннымъ въ Тафитъ, тайно поручило Генералу *Бюжо*, подъ какимъ нибудь предлогомъ дѣйствовать вопреки условіямъ трактата и такимъ образомъ произвести разрывъ между нимъ и Эмиромъ.

— *Юссуфъ-Бей* не перестаетъ въ здѣшнихъ собраніяхъ обращать на себя большое вниманіе. Его обыкновенно сопровождаетъ Г. *Вилльеръ*, молодой Капитанъ Спаговъ, который объясняетъ ему здѣшніе нравы и обычаи. Они оба одѣты на манеръ Аравійскій въ богатые мундиры своего полка—въ красныхъ штихъ золотомъ тюрбанахъ, въ турецкомъ исподнемъ платьѣ, имѣютъ аяганы, Африканскіе усы и пр. *Юссуфа* сравниваютъ часто съ *Мюратомъ*, на котораго онъ похожъ во многихъ отношеніяхъ.

— Г. *Шантелозъ*, прежній Министръ *Карла X*, живетъ теперь въ Ліонѣ, гдѣ онъ теперь нанялъ небольшую скромную квартиру. Говорятъ, что онъ поступитъ въ число адвокатовъ и въ Ліонѣ будетъ исправлять эту должность. Здоровье его, какъ кажется, совершенно восстановлено.

— Письма изъ Ліона доносятъ что съ нѣкотораго времени работы на тамошнихъ фабрикахъ дѣлательно усилились. Требованіе на шелкъ сырецъ увеличилось, и цѣны на оный значительно возвысились. Особливо по причинѣ смерти Англійскаго Короля заказано множество траурныхъ матерій.

— Одинъ изъ здѣшнихъ журналовъ сообщаетъ, что холера опять свирѣпствуетъ въ Парижѣ и что уже 40 человекъ пали жертвою оной. Съ другой стороны опровергается сіе извѣстіе.

— *Moniteur* содержитъ сегодня слѣдующую телеграфическую депешу: Байонна 6 Іюля. Когда 4-го ч. вечеромъ въ Гирнани Генераль *Рандонъ* медлилъ освободить нѣкоторыхъ бунтовщиковъ полка *Принцессы*, то солдаты этого полка выстрѣлили въ Генерала и своихъ Офицеровъ. Генераль *Рандонъ* раненъ, одинъ Англійскій Полковникъ Адъютантъ Генерала *Мирасоля* и одинъ корнетъ убиты. Брига-

— *Galignanis Messenger* donosi z Walencyi pod d. 1 Lipca: „Prowincya nasza tysiąc razy jest nieszczęśliwsza, jak Katalonia, Nawarra i Biskaya. Niemamy żadnego żołnierza, któryby nas bronił. Wszystkie bogatsze i ludniejsze miasta obleżone przez Karolistów pod dowództwem Serradora, który ma 6000 piechoty i 800 jazdy i spodziewa się posiłków od *Pepe, Lama, Lopez, Esperanza* i innych stronników, ciągle go otaczających. D. 26 Czerwca przymusili oni brygadiera *Borse* uchodzić w góry Polis. Nie nam więc niepozostaje, jak oczekiwać cierpliwie, nim podoba się Rządowi, pomyśleć o nas lub dozwolić pomordować nas bez litości. Stan taki jest do niezniesienia. Lud znudzony posłuszeństwem takiemu Rządowi, który go niechce lub niemożę bronić i wkrótce sam starać się będzie uwolnić siebie z tego niepewnego położenia.“ (*A.P.S.Z.*)

Cieplice, 9-go Lipca.

Zawczora przybył tu przez Pragę Marszałek *Marmont* który, jak słyhać, zabawi przez dni kilka. Przybył także dnia wczorayszego Austriacki Radca Dworu z wydziału spraw zagranicznych, Hrabia *Trautmansdorf*, Poseł Austriacki w Berlinie, a naydaley za dni ośm, jest spodziewany Xiążę *Metternich*. (*G. G.*)

Франція.

Парижъ, дня 8-го Lipca.

Podług doniesień *Courrier Français*, rozwiązanie Izby Deputowanych codzień staje się pewniejszy.

— W Ministerjum wojny bardzo czynnie zajmują się już przygotowaniami do utworzenia obozu pod Compiègne.

— Jenerał *Rigny* nie zgodził się na prośbę swej rodziny, ażeby czas niejaki zabawić przy niej w Lille i Paryżu, lecz oświadczył, iż niezwłocznie powraca do Afryki, ażeby nie pierwsi oglądać Paryż, nim przez czyny w nowej expedycji do Konstantyny nie oczyścił się z uczynionych mu obwiniających zarzutów. Minister wojny miał mu dać zapewnienie, że wyprawa ta najpóźniej pierwszych dni Września nastąpi.

— Wczora wieczorem rozbiegła się tu powszechna pogłoska, że traktat pokoju między *Abdel-Kaderem* a Jenerałem *Bugeaud*, zerwany został, i że kroki nieprzyjacielskie nanowo miały się rozpocząć. Chociaż organa ministerjalne nie potwierdzają dzisiaj tej wiadomości, jednak dość powszechnie rozumieją, że coś zaydź musiało w tej rzeczy. Przed kilką dniami miano wiadomość, że Ministerjum dla uniknienia kłopotu, w jaki wprowadzone zostało przez traktat nad Tafną, tajemnie poleciło Jenerałowi *Bugeaud*, pod jakimkolwiek pozorem, działać przeciwko warunkom traktatu i przez to sprawić rozdwojenie między nim a *Emirem*.

— *Jussuf-Bey* nie przestaje wzbudzać wielkiej uwagi w tutejszych salonach. Zwyczajnie towarzyszy mu P. *Villiers*, młody Kapitan Spahow, który mu objaśnia tutejsze obyczaje i zwyczaje. Oba są ubrani po Arabsku we wspaniały mundur swego pólku, — w czerwonych złotem szytych turbanach, yattaganach, tureckich maytkach, noszą afrykańskie wąsy i t. d. *Jussufa* często porównywają z *Muratem*, w wielu nawet względach ma z nim podobieństwo.

— P. *Chantelauze*, dawniejszy Minister *Karola X*, mieszka dopiero w Lyonie, gdzie najął niewielkie skromne mieszkanie. Mówią, że weydzie do stanu Adwokatów i w Lyonie pełnić będzie obowiązki. Zdaje się, iż znówu powrócił do zupełnego zdrowia.

— Listy z Lyonu donoszą, że fabryki tameczne od kilku dni są czynne. Jedwab surowy jest poszukiwany i cena jego znacznie się podniosła. Z okoliczności śmierci Króla Angielskiego, szczególniej zamówiono wiele materii na żałobę.

— Jeden z tutejszych dzienników donosi, że w Paryżu znówu wybuchła cholera, i że już 40 osób stało się ofiarą tej choroby. Z drugiej strony zaprzeczają tej wiadomości.

— *Monitor* zawiera dzisiaj następującą depeszę telegraficzną: „Bayonna, 6 Lipca. Gdy d. 4 wieczorem Jenerał *Randon* w Hernani wzbraniał się uwolnić niektórych buntowników pólku *Xięźniczki*, regiment do Jenerała i swych Oficerów dał ognia. Jenerał *Randon* został raniony, jeden Półkownik Angielski, Adjutant Jenerała *Mirasol* i jeden Podchorąży zabici. Brygadyer *O'Donnel* znówu przywrócił porządek; lecz Jenerał

дирь *O'Donnell* возстановилъ порядокъ; но Генералъ *Мирасоль* который никакъ не могъ привести солдатъ въ повиновеніе, сдалъ команду Генералу *Дуреви* и удалился на Англіійскій корабль.

— Въ *Phare de Bayonne* отъ 4 Іюля сообщаютъ: Графъ *Мирасоль*, который въ Ирунъ совѣщался съ Испанскимъ Консуломъ въ Байоннѣ, возвратился въ Санъ-Себастьянъ. Еще не определено, когда этотъ Генералъ начнетъ свои дѣйствія.

9-го Іюля.

Король велѣлъ препроводить орденъ Почетнаго Легіона весьма многимъ иностраннымъ ученымъ и литераторамъ. Командорскій крестъ сего ордена между прочими назначенъ Барону Александру *Гумбольдту*, Профессору *де Кандоллю* (въ Женевѣ) и Князю *Циклеръ-Мускау*. Профессоры *Блуменбахъ*, *Геренъ* и *Крейцеръ* наименованы кавалерами Почетнаго Легіона.

— Герцогъ и Герцогиня *Орлеанскіе* посѣщали вчера Королевскую типографію и потомъ осматривали внутренность Палаты Депутатовъ.

— Гр. *Леонъ*, извѣстный побочный сынъ Импер. *Наполеона*, жаловался вчера въ торговомъ судѣ на ювелира *Фадѣ* въ томъ, что онъ продалъ ему драгоценные камни на фальшивый вѣсъ, требуя не только возвращенія своихъ денегъ но и вознагражденія въ 1,000 фр. Г. *Фадѣ* объявилъ, что представленныя Гр. *Леонъ*мъ брилліанты не тѣ, которые онъ продалъ, и утверждалъ, что Гр. *Леонъ* начинаетъ этотъ процессъ только для отмщенія, потому что *Фадѣ* имѣлъ съ нимъ дѣло по вексельному долгу. Судъ отсрочилъ свое заключеніе на двѣ недѣли.

— Аббатъ *Озу*, о которомъ на дняхъ такъ много говорили, вчера вечеромъ за долги, посаженъ въ темницу.

— Академія наукъ въ засѣданіи 3-го ч. признала большую награду въ 8,000 фр., Подполковнику *Полу* Командиру Парижскихъ помпьеровъ, за новоизобрѣтенную имъ предохраняющую отъ огня одежду.

— *Bon Sens* сообщаетъ: „Морскій телеграфъ вчера весь день былъ въ занятіи. Изъ этого заключали, что въ слѣдствіе неблагопріятныхъ извѣстій изъ Африки, войскамъ Тулонскаго района дано приказаніе, немедленно отплыть въ Африку. Утверждали, будто бы одинъ Штабсъ-Офицеръ съ чиновникомъ Военнаго Департамента отправился въ Тулонъ съ увѣдомленіемъ, что Кабинетъ опять намѣренъ возобновить непріятельскія дѣйствія съ *Абдель-Кадеромъ* и будто бы Г. *Деларю* получилъ по сему дѣлу инструкціи, опубликовать заключенный трактатъ и наблюдать за малѣйшимъ нарушеніемъ оного со стороны *Абдель-Кадера*, чтобы опять начать съ нимъ войну.“

10-го Іюля.

Герцогъ *Орлеанскій* на Тюльерійскомъ дворѣ дѣлалъ вчера смотръ многимъ эскадронамъ кавалеріи и нѣсколькимъ артиллерійскимъ батареямъ. Во время сего смотра Герцогиня *Орлеанская* въ сопровожденіи вдовствующей наследственной Герцогини *Мекленбургъ-Шверинской*, осматривали домъ Инвалидовъ.

— Теперь извѣстно, что еще четыре человека обвиненные въ участіи въ послѣднемъ заговорѣ, посажены въ тюрьму; ихъ имена: *Віанхи*, *Гуйо*, *Фиеве* и *Тесталенъ*.

— Министръ Внутреннихъ Дѣлъ усердно теперь занимается проектомъ, чтобы тюрьмы *Bagnos* совершенно уничтожить, и вмѣсто ихъ устроить штрафныя заведенія. На разныхъ пунктахъ Государства, должно быть устроено пять такихъ заведеній. Одинъ изъ сихъ домовъ будетъ предназначенъ исключительно для преступниковъ осужденныхъ на пожизненныя галеры, а остальные четыре будутъ назначены каждый для извѣстнаго класса преступниковъ, по мѣрѣ продолженія ихъ наказанія.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 6-го ч.: „О возмущеніи войскъ расположенныхъ въ Гериани, носятъ весьма различныя слухи. Генералъ *Рандонъ* будто умерщвленъ, а Генералъ *Мирасоль* переодѣтый принужденъ былъ бѣжать въ Санъ-Себастьянъ, гдѣ также войско взбунтовалось, отсюда искалъ убѣжища на Англіійскомъ кораблѣ. Взбунтованныя войска, Бригадира Леопольда *O'Donnella* избрали своимъ Командиромъ. Генералъ *Дуреви* съ Чапельгорисами, на преданность коихъ можетъ полагаться, отправился въ Ирунъ, чтобы стоящіи тамъ и въ Фуэнтарабії войска, удержать въ повиновеніи.“

— Въ *Messenger* содержится: „Мы узнали, что новая экспедиція изъ 8,000 чел. подъ командою Карлистскаго Генерала *Уранга*, направила свои движенія въ Астурію, форпосты ея будто уже при Сантандерѣ и весьма угрожаютъ сему мѣсту. Что касается *Эспартеры*, то онъ кажется соперничеству

Mirasol, который żadnymъ способомъ не могъ żołnierzy zmusić do posłuszeństwa, zdał dowództwo Jenerałowi *Jaureguy* i udał się na okręt Angielski.“

— W *Phare de Bayonne* pod d. 4 Lipca czytamy: „Hrabia *Mirasol*, który w Irun miał rozmowę z Hiszpańskim Konsulem w Bayonnie, powrócił do San-Sebastian. Kiedy Jenerał ten rozpocznie swe działania, nieoznaczono.“

Dnia 9.

Król wielu cudzoziemskim uczonym i literatom kazał przesłać order Legii Honorowej. Krzyż Komandorski tego orderu między innemi przeznaczony został Baronowi Alexandrowi *Humboldtowi*, Professorowi *de Candolle* (w Genewie) i Xięciu *Pückler-Muskau*. Professorowie *Blumenbach*, *Heeren* i *Kreutzer*, mianowani Kawalerami Legii Honorowej.

— Xiążę i Xiężna *Orleañscy* odwiedzali wczora drukarnią Królewską, a potem oglądali wewnątrz Izby Deputowanych.

— Hrabia *Léon* znajomy syn naturalny Cesarza *Napoleona*, zaniósł wczora przed sąd handlowy skargę przeciwko jubilerowi *Fadé*, iż mu sprzedał klejnoty na fałszywą wagę, i żądał nie tylko zwrócenia jego pieniędzy, lecz jeszcze wynagrodzenia 1,000 fran. P. *Fadé* oświadczył, iż okazywane przez Hr. *Léon* brylanty nie są też same, które on sprzedał, i zapewniał, że Hrabia *Léon* rozpoczyna tylko ten process, ażeby się zemścić nad nim, gdyż *Fadé* występował przeciwko niemu w sprawie o dług wexlowy. Sąd odłożył swój wyrok do dwóch tygodni.

— Xiądz *Auzou*, o którym w tych dniach tak wiele mówiono, wczora wieczorem osadzony został w więzieniu za długi.

— Akademia umiejętności na posiedzeniu swém d. 3-go przyznała wielką nagrodę 8,000 fr. P. *Paulin*, Poda półkownikowi i dowódcy Paryżkich pompierow za wynalezioną przezeń odzież, zabezpieczającą od ognia.

— W *Bon Sens* czytamy: „Morski telegraf przez cały dzień wczorajszы był w ruchu. Wnoszono ztąd, że skutkiem niepomyślnych wiadomości z Afryki, wojskom promienia Tulońskiego dano rozkaz niezwłocznie wypłynąć do Afryki. Zapewniano, że Sztabś-Oficer wojskowego Departamentu wyjechał do Tulonu z uwiedomieniem, że Gabinet znowu chce przedsięwziąć kroki nieprzyjacielskie przeciwko *Abdel-Kaderowi*, i że P. *Delarue* w tym względzie jest opatrzonу w instrukcyę takiej treści, ażeby ogłosić potwierdzony traktat i chwycić się najmniejszego przestąpienia ze strony *Abdel-Kadera*, dla rozpoczęcia znowu wojny.“

Dnia 10.

Xiążę *Orleães* musztrował wczora na dziedzińcu Tuilleryyskim kilka szwadronów jazdy i kilka baterii artylleryi; o tymże samym czasie zwiedzała Xiężna *Orleañska* w towarzystwie Xiężny *Meklemburg-Szweryńskiej* wdowy, dom inwalidów.

— Wiadomo teraz, że z osób wpłatanych do śpisку, ostatnim razem odkrytego, siedzą jeszcze czterey w więzieniu, mianowicie *Guyot*, *Bianchi*, *Fievet* i *Testalin*.

— Minister spraw wewnętrznych pilnie zajmuje się teraz projektem względem zupełnego zniesienia tak nazywanych *Bagnos*, a na ich miejsce urządzenia zakładów karnych. Ma byдъ urządzono pięć podobnych zakładów w różnych punktach kraju. Jeden z takich domów wyłącznie przeznaczony będzie dla tych przestępców, którzy są osadzeni na dożywotnie galery, z pozostałych zaś czterech, każdy mieć będzie przeznaczoną klasę przestępców, nawet w miarę trwania ich kary.

— Donoszą z Bayonny pod d. 6 Lipca: „O buncie wojska będącego na załodze w Hernani, bieгają nayrozmaitsze wieści. Jenerał *Randon* ma byдъ zamordowany, a Jenerał *Mirasol* znalazł się w konieczności uciekać przebrany do San Sebastian, gdzie schronił się na pokład angielskiego okrętu. Zbuntowane wojsko obróciło Brygadyera *O'Donnella* dowódcą swoim. Jenerał *Jaureguy* udał się do Irun, na czele strzelców zwanych *Chapelgoris*, którym w zupełności ufa, aby tam i w Fuenterabii, z ich pomocą utrzymać żołnierzy w posłuszeństwie.“

— *Messenger* donosi: „Dowiadujemy się, że wyydzie nowa wyprawa, złożona z 8,000 ludzi pod rozkazami Jenerała *Uragi*, przeznaczona do Asturji; jej przednie czaty miały się już nawet pokazać pod Santander. Co do Jenerała *Espartero*, widoczną prawie jest rzeczą, że on i Baron *Meer* ubiegają się w tém,

съ Барономъ *Меерз*, кто болѣе успѣетъ въ постыдномъ бездѣйствіи и въ философской безпечности. О дѣйствіяхъ его въ послѣднемъ *N. Мадридскаго Echo* сказано: „Гр. *Лухана*, какъ слышно, до начатія второй экспедиціи, будетъ пользоваться водами.“ Въ этихъ двухъ строкахъ содержится вся исторія Христиановскихъ Генераловъ.

— По письмамъ изъ Нью-Йорка, Принцъ Людвигъ *Бонапарте* намѣревался оставить свое изгнаніе и возвратиться въ Европу. Полагаютъ, что онъ отплыветъ на корабль *Георгій Вашингтонъ*.
11-го Іюля.

Король третьяго дня въ Нёльи давалъ частную аудіенцію Виртембергскому Посланнику Гр. *Миллеру* и принялъ отъ него отвѣтъ на письмо Короля о бракосочетаніи Герцога *Орлеанскаго* съ Принцессою *Еленою*.

— *Journal de Paris* въ длинной статьѣ настаиваетъ на возобновленіи ордена Св. Людвига, который, какъ извѣстно, уничтоженъ послѣ Іюльской революціи.

— Изъ рапорта опубликованнаго Военнымъ Министромъ явствуетъ, что изъ 326,298 молодыхъ людей, находящихъ въ спискѣ послѣдняго набора, только 155,893 могли читать и писать; 11,784 могли только читать и 149,195 не могли ни читать ни писать; степень образованія остальныхъ 9,480, не опредѣлена еще. Изъ сего можно заключать, что почти половина Французскаго народонаселенія на 20 году жизни, совершенно еще безъ всякаго образованія.

— *Garde Nationale* по письму изъ Орана уведомляетъ, что Генералъ *Бюжо*, Г. *Деларю* и еврей *Дюранъ*, оставили 1 Іюля Оранъ для переговоровъ съ *Абдель-Кадеромъ*.

— Правительство получило слѣдующую телеграфическую депешу изъ Бордо отъ 8-го ч.: „Пишутъ изъ Сарагоссы отъ 5 ч. что *Донъ-Карлосъ* съ 7,000 чел. и 350 лошадей прибылъ въ Кантавіека; не извѣстно, какое онъ приметъ направленіе. Карлисты хотѣли воспользоваться смятеніями, происшедшими 4-го ч. въ Гернани между войсками Королевы, и напали на сіе мѣсто 5-го ч.; но они отражены Бригадиромъ *О'Доннелемъ*.“

— *Gazette de France* сообщаетъ слѣдующее замѣчаніе: „Мы получили письма изъ главной Карлистской квартиры. Изъ нихъ кажется очевидно, что армія *Донъ-Карлоса*, перешедши чрезъ Эбро и соединившись съ *Кабрерою*, раздѣлилась на двѣ дивизіи, изъ коихъ одна пойдетъ на Валенцію, а другая чрезъ Теруэль и Куэнса на Мадридъ.“

— Слѣдующее письмо (сообщенное въ *Journal des Débats*) Шефа Генералъ. Штаба главнаго Командира *Ораа*, содержитъ занимательныя подробности о планахъ *Донъ-Карлоса* по заговорѣ, будто составленному въ Мадридѣ въ пользу его. Письмо это слѣдующаго содержанія: „Теруэль (Нижняя Арагонія) 30 Іюня. Мы предполагаемъ представить экспедицію *Донъ-Карлоса*, которая по переходѣ Эбро маршируетъ днемъ и ночью слѣдуя по большой дорогѣ въ Валенцію. Экспедиція должна сегодня находиться въ Винаросъ или Бени-Карло, и такъ какъ она подкрѣплена большимъ числомъ отдѣльныхъ отрядовъ, то не знаю, успѣемъ ли мы удержатъ ее, хотя солдаты наши горятъ желаніемъ, сразиться съ непріятелемъ. *Ногерасъ* долженъ возвратиться отъ Мореллы, а Баронъ *Меерз*, если сдержитъ данное слово сему Генералу, то сегодня вечеромъ придетъ въ Тортозу. *Борсо* съ храбрыми своими Брюссельцами составляетъ нашъ авангардъ. Вѣрныя извѣстія полученныя симъ Генераломъ о планахъ *Донъ-Карлоса*, очень интересны и мы теперь знаемъ, что мы должны дѣлать для обороны. Онъ не хочетъ брать ни Валенцію, ни другаго какого города этой провинціи, но намѣренъ идти на Мадридъ. Тамъ ждутъ его, все приготовлено къ принятію, и Правительству Королевы, постыдѣвшимся образомъ измѣнили. Намъ совершенно извѣстна эта интрига и въ свое время все откроется. Генералъ отправилъ въ Мадридъ двухъ чрезвычайныхъ курьеровъ; они совершаютъ путь въ 20 час. и если Министры осмѣлятся наказать надлежащимъ образомъ людей, которые помогаютъ *Донъ-Карлосу*, и всячески намъ препятствуютъ, тогда мы могли бы быть уверены, что экспедиція въ 14 дней была бы уничтожена до послѣдняго человека. Выходимъ сегодня осадить ущелья Сиброса; это первѣйшая цѣль экспедиціи. Утверждаютъ, что *Донъ-Карлосъ* имѣетъ съ собою 22—24 т. чел.; но извѣстно что изъ этого числа только 6,000 чел. могутъ участвовать въ сраженіи (?) и, по моему мнѣнію Баронъ *Меерз* сдѣлалъ непростительную ошибку пропустивши Карлистовъ чрезъ Эбро, безъ всякаго съ ними сраженія.

(подпис.) *Доминго Аристизабаль*.“

(A.P.S.Z.)

кто więcej з нихъ окаже się ociężałym i więcej filozoficznego posiadającym nietroszczenia się o nic. O działaniach *Espartery* czytamy w Madryckim dzienniku *Echo*, co następuje: „Hrabia *de Luchana* chce, ile nam wiadomo, używać wód przed rozpoczęciem drugiej wyprawy.“ W tych dwóch wierszach mieści się cała historia Krystynistowskich Jenerałów.

— Podług listów z Nowego-Yorku, młody Xiążę Ludwik *Bonaparte*, zamierza opuścić miejsce swojego wygnania i powrócić do Europy. Rozumiejają, iż wypłynie na okręcie *Jerzy Washington*.

Dnia 11.

Król udzielił zawczora w Neuilly Posłowi Wirtemberskiemu Hr. *Müller* posłuchanie prywatne i przyjął od niego odpowiedź jego Monarchy na list o zasłużeniu Xięcia *Orleańskiego* z Xiężniczką *Helena*.

— *Journal de Paris* w długim artykule nalega na przywrócenie orderu Sw. Ludwika, który, jak wiadomo, skasowany został po rewolucyi Lipcowey.

— Ze spisu, ogłoszonego przez Ministra wojny pokazuje się, że ze 326,298 młodych ludzi, którzy zapisani na liście ostatniego zaciągu, tylko 155,893 mogło czytać i pisać; 11,784 mogło tylko czytać i 149,195 nie umieli ani czytać, ani pisać; stopień oświecenia pozostałych jeszcze 9,480 nie jest oznaczony. Z tego wnosić można, że połowa prawie Francuzkiej ludności, w wieku 20 lat, pozbawiona jest zupełnie oświecenia.

— *Garde Nationale* podług listu z Oranu donosi, że Jenerał *Bugeaud*, P. *Delarue* i żyd *Durand* d. 1-go Lipca wyjechali z Oranu, ażeby mieć rozmowę z *Abdel-Kaderem*.

— Rząd otrzymał następującą depeszę telegraficzną pod d. 8: „Donoszą z Saragossy pod d. 5, że *Don Carlos*, w 7000 ludzi i 350 koni przybył do Cantavieja; nie wiadomo w jakim uda się kierunku. Karoliści, korzystając z zamieszek, jakie wybuchnęły d. 4 w Hernani pomiędzy wojskami Królowey, uderzyli na to miejsce d. 5; lecz odparci zostali przez Brygadiera *O'Donnel*.“

— *Gazette de France* udziela następującą wiadomość: „Otrzymaliśmy listy z głównej kwatery Karolistowskiej, z których zdaje się pokazywać, że wojsko *Don Carlosa* przeszedłszy przez Ebro, połączyło się z *Cabrera* i podzieliło się na dwie dywizye, z których jedna pójdzie na Walencyą, a druga przez Teruel i Cuença na Madryt.“

— Następujący list (umieszczony w *Journal des Débats*) Szefa Sztabu Jeneralnego głównego dowódcy *Oraa*, zawiera interessujące szczegóły o planach *Don Carlosa* i o śpisiku, uknowanym w Madrycie na jego stronę. List jest następującego brzmienia: „Teruel, (Niższa Araгонія) 30 Czerwca. Zamierzamy wystawić wyprawę *Don Carlosa*, która, przeszedłszy Ebro, dzień i noc odbywa pochód, trzymając się wielkiej drogi do Walencyi. Wyprawa musi znajdować się dzisiaj w Vinaros lub Beni-Carlo, a ponieważ wzmocniona została przez wielką liczbę pojedynczych oddziałów, niewiem przeto, azali będziemy mogli ją wstrzymać, chociaż żołnierze nasi pałają żądzą, zmierzyć się z nieprzyjacielem. *Nogueras* powinien zwrócić się od Morelli, a Baron *Meer*, jeżeli dotrzyma danego temu Jenerałowi słowa, dzisiaj wieczorem wtargnie do Tortozy. *Borso* z walecznymi swemi Brukselczykami tworzy naszą straż przednią. Zastępujące zaufanie wiadomości, które Jenerał ten otrzymał o planach *Don Carlosa*, bardzo są interessujące, i wiemy dopiero, co czynić mamy, ażeby planom tym stawić opór. Niechce on opanować ani Walencyi, ani innego miasta tej prowincyi, lecz iść na Madryt. Oczekują go tam, wszystko przygotowane na jego przyjęcie i Rząd Królowey zdradzony został nayaniebniejszym sposobem. Mamy w ręku osnowę tych intryg, i w swoim czasie wszystko będzie odkrytym. Jenerał wysłał dwóch nadzwyczajnych gońców do Madrytu; odbędą oni drogę we 20 godzin, i jeśli Ministrowie mają odwagę ukarać należycie osoby, które prowadzą poruszenia *Don Carlosa*, a naszym stawiają na drodze wszelkie, jak można, przeszkody, tedy mogliby być pewni, że we dwa tygodnie, wyprawa co do nogi byłaby zniszczoną. Wyruszamy dzisiaj dla osadzenia wawozów Cibras; jest to nappierwszy cel wyprawy. Zapewniają, że *Don Carlos* prowadzi za sobą 22—24,000 ludzi; lecz wiemy, że z tych tylko około 6,000 ludzi są w stanie walczyć (?) a podług mojego zdania, Baron *Meer* dopuścił się niedarowanego błędu, że dozwolił przeysć Karolistom przez Ebro, nie wydawszy bitwy. (pódp.) *Domingo Aristizabal*.“ (A.P.S.Z.)

БЕЛГКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 8-го Іюля.

Третьяго дня посѣщали владѣтельную Королеву Герцогиня Глoucestersкая, Принцесса Августа и Герцогиня Нортумберландская.

— Должно замѣтить, что при посѣдовавшемъ вчера въ Верховномъ Парламентѣ, третьемъ чтеніи Регентскаго билля, Лордъ Броуэ въ родѣ извѣщенія сдѣлалъ предложеніе, что въ члены временнаго регентства на случай смерти Королевы Викторіи, долженъ быть принятъ одинъ изъ членовъ Королевской фамилии подъ условіемъ, чтобы онъ былъ совершеннолѣтнимъ (каковымъ въ сказанномъ случаѣ былъ бы Герцогъ Суссекскій, хотя Лордъ Броуэ ясно обнаружилъ, что онъ неимѣлъ въ виду сего предложенія), что однако отвергнуто безъ дальнѣйшаго разсужденія Парламента.

— Лордъ Пальмерстонъ 7 ч. имѣлъ продолжительную у Королевы аудіенцію.

— *Caledonian Mercury* утверждаетъ, что онъ узналъ изъ вѣрнаго источника, что въ кабинетѣ небудетъ никакой перемѣны, такъ какъ Лордъ Дурхэмъ не отказался отъ своего Посольскаго поста и сомнительно, откажется ли онъ и теперь отъ него, ибо во все нежелаетъ быть Министромъ.

— Британское войско имѣетъ теперь 4 Фельдмаршала, между коими два иностранные Государи, именно Король Ганноверскій и Король Бельгійскій, два другіе: Герцога Кембриджскій и Веллингтонъ.

— Слышно, что Королева установитъ новый орденъ заслуги (такъ какъ орденъ Гвельфовъ совершенно принадлежитъ Ганноверу) и пожалуетъ онымъ всѣхъ Офицеровъ участвовавшихъ въ сраженіи при Викторіи, потому что день вступленія Королевы на престолъ, случился въ день сего большаго сраженія.

— За недѣлю предъ симъ въ Ливерпулѣ дѣланы опыты устроеннаго для Египетскаго Цапи желѣзнаго парохода, который найденъ совершенно удачнымъ. Онъ имѣетъ 125 фут. длины и 18 ширины. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 20-го Іюня.

Въ началѣ прошедшей недѣли Императорско-Австрійскій Интернунцій, Баронъ Штирмеръ, имѣлъ честь передать Султану, великолѣпную колоссальную вазу, отличной отделки, какъ подарокъ Его Величества Короля Баварскаго.

— По письмамъ изъ Адрианополя тамъ ночью послѣ отбытія Султана опять вспыхнулъ пожаръ, превратившій въ пепель сто домовъ и лавокъ. Эгого пожара будто произошло случайно.

— Въ Смирнѣ свирѣпствуетъ чума съ одинаковою жестокостію, и къ несчастію съ прошедшей недѣли и здѣсь нѣсколько умножилось число заболѣвшихъ.

— Порта ждетъ съ нетерпѣніемъ извѣстій изъ Египта, на счетъ принятія отпавленнаго повѣреннаго и изданнаго ею фирмана. Полагаютъ, что Мехмедъ Али ни въ чемъ не уступитъ и по своему произволу будетъ налагать пошлину на кофе и хлопчатую бумагу. Что тогда произойдетъ, никто не въ состояніи на это отвѣчать, ибо Порта не можетъ его принудить, а Англія не имѣетъ намѣренія рѣшиться на явную разрывъ съ Пашею — Изъ Греціи извѣстія не такъ благопріятны какъ прежде. Замѣчаютъ, что Г. Лѳонсъ, Англіискій Посланникъ въ Афинахъ, постоянно вдается въ происки, и что онъ безпощадно дѣйствуетъ противъ Г. Рударта. Король Оттонъ однакожъ будто проникаетъ намѣренія Англіискаго Посланника и твердо держитъ сторону своего перваго Министра. Лордъ Понсомби охуждаетъ таковой поступокъ; онъ явно порицаетъ Г. Лѳонса, приписывая ему неопытность въ дипломатическихъ дѣлахъ. Онъ полагаетъ, что Г. Лѳонсъ не долго удержится и что наконецъ онъ принужденъ будетъ оставить Грецію. — Въ прошедшій четвергъ празднуемъ былъ здѣсь Мевлудъ (день рожденія Пророка), по этому поводу и имѣлъ случай видѣть Султана во время сего шествія въ мечеть. Не много онъ перемѣнился съ прошедшаго года, кромѣ того, что какъ мнѣ казалось, лице его представляетъ слѣды частаго нарушенія законовъ Магометанской религіи на щетъ употребленія вина. (A.P.S.Z.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Іюля, началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Іюль 16 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Левъ Боро вскій.

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 8-го Ліпца.

Завчера Хіежна Gloucester, Хіежничка Augusta і Хіежна Northumberland, odwiedzali kolejno panującą Królowę.

— Uczyniono uwagę, że podczas trzeciego czytania wczora w Izbie Wyższej bilu regencyynego, Lord Brougham sposobem ogłoszenia uczynił wniosek, iż do liczby członków tymczasowej regencyi, na przypadek śmierci Królowej Wiktorii, powinien być także przyjęty jeden z członków rodziny Królewskiej, pod warunkiem, ażeby ten był zupełnoletnim (którym, w wymienioném zdarzeniu byłby Xiążę Sussex, chociaż Lord Brougham wyraźnie okazał, iż nie miał na widoku tego wniosku), że jednak ten wniosek bez żadnych dalszych roztrząsań Parlamentu, odrzucony został.

— Lord Palmerston d. 7 miał bardzo długą audyencyą u Królowej.

— *Caledonian Mercury* zapewnia, iż ma wiadomość z pewnego źródła, że w Gabinecie nie zajdzie żadna zmiana, ponieważ Lord Durham nie zrzekł się swojego urzędu Poselskiego, a nawet wątpić należy, azali zrzecze się go teraz, gdyż nie czuje żadney chęci, zostać Ministrem.

— Wojsko Brytanii Wielkiej liczy dopiero 4 Feldmarszałków, między którymi dwóch zagranicznych Monarchów, mianowicie Król Hannowerski і Król Belgów, dwaj inni są: Xiążę Cambridge і Xiążę Wellington.

— Słychać, że Królowa ma ustanowić nowy order zasługi, (ponieważ order Gwelfow wyłącznie należy do Hannoveru), і udarować nim nayıpierwıey wszystkich oficerow, którzy walczyli w bitwie pod Vittorią, gdyż właśnie dzień wstąpienia na tron Królowej Wiktorii, był rocznicą tego wielkiego zwycięztwa.

— Przed tygodniem probowano w Liwerpoolu wybudowany dla Baszy Egipskiego żelazny Parochod і znalaziono go przewybornym. Ma 125 stop długości і 18 szerokości. (A.P.S.Z.)

ТУРСУА.

Konstantynopol, d. 20 Czerwca.

Na początku przesłego tygodnia, Internuncyusz Austriacki Baron Stürmer, miał honor wręczyć Sultanowi wspaniałą kolossalną wazę przewybornej roboty, w podarunku od Króla Jmci Bawarskiego.

— Podług listu z Adryanopola, w nocy po odjeździe Sultana, znowu wybuchnął tam pożar, który obrócił w popioł 70 domow і sklepów. Wszczęcie się jego miało być przypadkowe.

— W Smyrnie grassuje zaraza z równą mocą, а na nieszczęście od przesłego tygodnia і tu powiększyły się także nieco przypadki śmiertelności.

— Porta z natężeniem oczekuje wiadomości z Egiptu względem przyjęcia jey Posła і wydanego przez nią firmanu. Rozumieją, że Mehmed Ali na nic nie zezwoli і podług upodobania stanowić będzie cto na kawę і bawełnę. Co się wtenczas stanie, trudno odpowiedzieć, gdyż Porta niemoże go przymusić, а Англія niema zamiaru jawnie poróżnić się z Baszą. — Z Grecyi wiadomości brzmią mniej pomyślne, jak dawniej. Utrzymują, że P. Lyons, Posel Angielski w Atenach, ciągle prowadzi intrygi і bez oszczędzenia występuje przeciwko P. Rudhart. Król Otton ma jednak przewidywać zamiary Posła Angielskiego і mocno trzyma stronę pierwszego swojego Ministra. Lord Ponsomby nagania to postępowanie; publicznie gani P. Lyons, przypisując mu niedoświadczenie w dyplomacyce. Jest tego zdania, że P. Lyons niedługo się utrzyma і niezwłocznie opuścić musi Grecyą. — Przesłego wtorku obchodzono tu Mewlud (dzień urodzin Proroka); z tego powodu miałem znowu okoliczność widzieć Sultana przy wejściu jego do Meczetu. Znalazłem go więcęcy odmieinionym, jak był w roku przesłym, oprócz tego, że twarz jego zdaje mi się nosić ślady częstych naruszeń praw religii mahometaniskiej, względnie używania wina. (A.P.S.Z.)

Od dnia 1-go terażniejszego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez pocztu 4 rub. 50 kop. srebrem. Na mieyscu w Wilnie można prenumerować і kwartałowie, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.